

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 28.2.2013
Čj. 20/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. T. D. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5T 121/2010

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obv. T. D.

stížnost pro porušení zákona

směřující proti všem výrokům rozsudku Okresního soudu v Chomutově ze dne 8.6.2011 č.j. 5T 121/2010 – 111, který nabyl téhož dne právní moci.

Stížností pro porušení zákona je napadán výše citovaný rozsudek Okresního soudu v Chomutově, neboť jím byl porušen zákon v § 205 odst. 1 písm. b), písm. c) TrZ, v § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) TrZ a v řízení, které jeho vydání předcházelo, v 2 odst. 5 a odst. 6 tr. řádu.

Rozsudkem označeného soudu byl obviněný uznán vinným přečinem krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) TrZ, zločinem vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. c) TrZ a přečinem ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 TrZ, kterých se dopustil tím, že

1) dne 3.4.2010 kolem 15.15 hodin v Ch., na ul. 17. listopadu, na parkovišti před domem čp. 4615, nezjištěným předmětem rozbil stahovací okno pravých zadních dveří osobního vozidla zn. Opel Corsa, RZ LNI 20-40, červené barvy v úmyslu odcizit z vozidla nějaké věci, poté přes rozbité okno se nahnul do vozidla a odcizil z něj jeden sáček bonbónů a hned nato z parkoviště odešel, přičemž rozbitím stahovacího okna pravých zadních dveří vozidla způsobil jeho majiteli poškozenému J. P., škodu ve výši 1.055,- Kč,

2) dne 3.4.2010 v době cca od 15.15 hodin do 15.40 hodin v Ch., na polní cestě cca 100 metrů za domem čp. 4615, ul. 17. listopadu, ve směru k bývalým sadům, poté, co byl dostižen J. P.,

majitelem vozidla zn. Opel Corsa, RZ., do něhož se krátce předtím na parkovišti u domu čp. 4615 vloupal, a co jím byl vyzván, aby počkal na příjezd policejní hlídky, v úmyslu utéci napadl poškozeného J. P. tak, že na něho zaútočil šroubovákem, pak klackem a protože se poškozený aktivně bránil, začal poškozeného ohrožovat nožem, kdy poškozený z obavy, že by mohl nůž proti němu použít, ho nechal z místa odejít, přičemž poškozenému J. P. při napadení způsobil krvácející oděrku na stehně levé dolní končetiny, zhmoždění pravého ramene a malíku pravé ruky s otokem a podvrtnutí zápěstí levé horní končetiny s dobou léčení nejméně do 27.4.2010, kdy byla poškozenému sejmuta sádrová fixace z malíku pravé ruky a z levé horní končetiny.

Okresní soud posoudil jednání obviněného jako dva samostatné skutky, přičemž jednání pod bodem ad 1) právně kvalifikoval jako přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) TrZ a jednání pod bodem ad 2) jako jednočinný souběh přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 TrZ a zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. c) TrZ. Za tyto trestné činy a sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 k § 205 odst. 1 písm. b) TrZ, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 4.8.2010, sp. zn. 25T 585/2010, který mu byl doručen dne 23.8.2010, byl obviněnému podle § 175 odst. 2 TrZ a § 43 odst. 2 TrZ uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 26 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Zároveň byl podle § 43 odst. 2 TrZ zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 4.8.2010, sp. zn. 25T 585/2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Současně mu byl podle § 70 odst. 1 TrZ uložen trest propadnutí věci – šroubováku – a podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl zavázán k náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Krajské pobočce pro Ústecký kraj, Územnímu pracovišti Ch. ve výši 1.811,52,-Kč.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezabývá orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezabývá soud povinností, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu pak orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) TrZ se zločinu vydírání dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl a spáchá takový čin se zbraní.

Podle § 205 odst. 1 písm. b, písm. c) TrZ se přečinu krádeže dopustí ten, kdo si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, čin spáchá vloupáním a bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí.

Výše uvedenými ustanoveními trestního zákoníku a tr. řádu se však nalézací soud důsledně neřídil, neboť jednání obviněného mělo být správně posouzeno jako jeden skutek a mělo být kvalifikováno podle jiných ustanovení trestního zákoníku.

S poukazem na popis jednání obviněného pod bodem ad 2) rozsudku je na místě závěr, že nedošlo k naplnění zákonných znaků zločinu vydírání ani v základní, ani v kvalifikované skutkové podstatě. Dokazováním bylo sice spolehlivě prokázáno, že to byl právě obviněný, kdo poškozeného P. popsáním způsobem napadl a stejně tak není sporu o tom, že pokud obviněný ke zdůraznění svého útoku použil šroubovák, šlo o útok spáchaný se zbraní ve smyslu § 118 TrZ a že též poškozený v důsledku útoku utrpěl újmu na zdraví v míře předpokládané ustanovením § 122 odst. 1 TrZ, čímž je namístě i právní kvalifikace podle § 146 odst.1 TrZ, avšak v popise skutku absentuje vyjádření úmyslu obviněného v tom smyslu, že by zbraní útočil na poškozeného proto, aby ho donutil něco konat, něco opominout či něco strpět. Skutkový děj je v bodě ad2) rozsudku vyjádřen tak, že: *“... poté, co byl dostižen,, a co jím byl vyzván, aby počkal na příjezd policejní hlídky, v úmyslu utéci napadl poškozeného J. P. tak, že na něho zaútočil šroubovákem, pak klackem a protože se poškozený aktivně bránil, začal poškozeného ohrožovat nožem, kdy poškozený z obavy, že by mohl nůž proti němu použít, ho nechal z místa odejít...“*. Útok obviněného tak zjevně nesměřoval k tomu, aby donutil poškozeného k nějakému konání, opomenutí či strpění se něčeho, ale jeho motivace byla jiná. Posloupnost jednotlivých kroků jednání obviněného je možno logicky seřadit tak, že nejprve provedl vloupání do vozidla, odkud odcizil sáček bonbónů a pak s odcizenými věcmi z místa odcházel. Pokud byl bezprostředně poté pronásledován poškozeným, jeho primárním úmyslem evidentně bylo s odcizenými věcmi utéci, nicméně jelikož poškozený neustal v pronásledování, obviněný k dokončení tohoto svého úmyslu (útek) zaútočil na poškozeného. V takovém případě je však na místě učinit závěr, že obviněný si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a bezprostředně po činu se pokusil uchovat si věc násilím. Proto jeho jednání popsané pod body 1, 2) rozsudku mělo být správně posouzeno jako jeden skutek a právně kvalifikováno jako souběh přečinů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), c) a přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 TrZ. Při takové právní kvalifikaci by se obviněný ocitl v trestní sazbě podle § 146 odst. 1 TrZ (6 měsíců až 3 léta) a nikoli v trestní sazbě podle § 175 odst. 2 TrZ (2 až 8 let). Je sice pravdou, že napadeným rozsudkem byl obviněnému uložen trest odnětí svobody ve výši 26 měsíců, což je výměra pohybující se v rozpětí 6 měsíců až 3 roky (podle § 146/1 TrZ), ale je třeba vidět, že takto vyhlášený rozsudek obviněného značně znevýhodnil do budoucna při ukládání souhrnného trestu. Obv. T. D. byl totiž následně rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 9.10.2012 č. j. 29T 105/2011-94 odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) TrZ, přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 TrZ a přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 TrZ a za posledně uvedený trestný čin a za sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 k § 205 odst. 1 písm. b) TrZ, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 4.8.2010, č. j. 25T 85/2010-40, jenž mu byl doručen dne 23.8.2010 i za sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) TrZ, ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 TrZ a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) TrZ, za které byl odsouzen právě napadeným rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 8.6.2011, č. j. 5T 121/2010-111, mu byl uložen podle § 175 odst. 2 TrZ trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu 4 let s dohledem. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z trestních příkazů Okresního soudu

v Chomutově ze dne 4.8.2010, č. j. 25T 85/2010-40, ze dne 1.8.2012, č. j. 4T 76/2012-50 a z rozsudku Okresního soudu v Chomutově ze dne 8.6.2011, č.j. 5T 121/2010-111, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. V případě akceptování této stížnosti pro porušení zákona Nejvyšším soudem je zřejmé, že v závislosti na zrušení rozsudku sp. zn. 5T 121/2010, bude zapotřebí zrušit i část výroku o trestu z rozsudku sp. zn. 29T 105/2011, nicméně doposud se, kvůli rozhodování o částečné účasti obv. D. na amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, nepovedlo získat trestní spis Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 29T 105/2011. Samotný rozsudek z této trestní věci je však k dispozici i v předkládaném trestním spise Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 5T 121/2010.

S odkazem na shora uvedené nutno konstatovat, že Okresní soud v Chomutově se svým rozhodnutím dostal mimo mantinely shora uvedených ustanovení hmotného i procesního práva trestního a porušil tím zákon v neprospěch obviněného T. D., proto navrhuji, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 8.6.2011 č.j. 5T 121/2010 – 111, který nabyl právní moci dne 8.6.2011, byl v neprospěch obviněného T. D. porušen zákon v ustanoveních § 205 odst. 1 písm. b), písm. c) a § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) TrZ a v řízení, které jeho vydání předcházelo v 2 odst. 5 a odst. 6 tr. řádu.
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil rozsudek Okresního soudu v Chomutově ze dne 8.6.2011 č. j. 5T 121/2010, jakož i další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, především výrok o trestu pod bodem ad 2) z rozsudku Okresního soudu v Chomutově ze dne 9.10.2012 č. j. 29T 105/2011 – 94,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 nebo § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 10/2013](#)